

frit med Hensyn til sin Opgave, som han har. Vi have vel ikke nogen Sinde her til Lands haft en Kommission, der har været stillet saa frit med Hensyn til sin Opgave, som denne Kommission vil blive det. Det er mig endvidere en Glæde, at Ministeren ogsaa har tiltraadt Tanken om, at Kommissionen foruden at optage Spørgsmaalet om en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring tillige kan optage Spørgsmaalet om Arbejdsløshedsforsikring — „vil være beføjet til“, som det hedder, „at inddrage Spørgsmaalet om andre Arter af Forsikring end de i Lovforslaget udtrykkelig nævnte under sine Undersøgelser, derunder Spørgsmaalet om Forsikring mod Arbejdsløshed“. Under Beslutningens Behandling her i Tinget blev det jo fra alle Sider erkendt, at man her staar over for en meget stor og vigtig social Opgave, som ogsaa burde tages med under Kommissionens Overvejelser. Ministeren udtalte den Gang sin Tilslutning til Tanken om, at ogsaa dette maatte blive inddraget under Kommissionens Opgave, og han har jo ogsaa nu søgt at slaa det fast i Anmærkningerne til Lovforslaget. Jeg skal i øvrigt ikke sige meget om det foreliggende Forslag, i alt Fald ikke foreløbig, da jeg mener, at denne Sag er ret vidtløftig debatteret under Behandlingen af de to Beslutninger, som i Fjor og i Aar ere vedtagne i denne Sal. Jeg skal derfor slutte med at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvilje, og under Hensyn til, at Forslaget fremkommer paa et saa sent Tidspunkt af Samlingen, skal jeg anbefale, at det gaar umiddelbart fra 1ste til 2den Behandling uden Udvalgs Nedsættelse.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Det ærede Medlem, som nu talte, udtalte sin Glæde over, at Forslaget var fremkommet saa hurtigt fra Regeringens Side, og endvidere over, at Regeringen havde stillet Opgaven saa vidt, som han mente; den havde gjort det. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i det første, i Glæden over, at Ministeriet har skyndt sig at fremsætte dette Forslag efter den Opfordring, der blev vedtagen i Mødet den 27. Januar, men jeg kan ganske vist ikke dele hans Glæde over, at Opgaven er stillet vidt. Det er jo akkurat det samme, som blev vedtaget af Folketinget, nemlig „Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse og Overvejelse af Spørgsmaalet om Oprettelse af en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring og eventuelt frem-

komme med Forslag herom“. Det gik Tingets Beslutning ud paa, og det gaar Ministerens Forslag ogsaa ud paa, hverken mere eller mindre. Derfor har dette Forslag forbavset mig i meget høj Grad, og jeg troede, at den første, der vilde have delt min Forbavselse, vilde have været det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen). Da vi behandlede Sagen sidst her i Tinget, havde jeg nemlig tilladt mig at stille et Ændringsforslag, der gik ud paa at give Opfordringen den Form, at den Kommission, der skulde nedsættes, skulde have til Opgave at undersøge og eventuelt stille Forslag om „en videre Udvikling og Fuldstændiggørelse af den sociale Forsikrings- og Forsørgelseslovgivning, herunder Spørgsmaalet om Forsikring mod Arbejdsløshed“, og det ærede Medlem sluttede sig hertil. Endnu inden jeg havde haft Lejlighed til at motivere mit Forslag, udtalte det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds, at han tvivlede ikke om — det staar i Tidenden Sp. 2888 — „at naar den højt-ærede Indenrigsminister forelægger Forslag om Kommissionens Nedsættelse, han da ogsaa i selve Kommissoriet vil antyde, at det ogsaa er hans Betragtning, at Kommissionen skal tage Spørgsmaalet om Arbejdsløshedsforsikring op“. Naar man erindrer sig disse Ord og ser dette Forslag, maa man blive forbavset over, at der intet findes i Forslaget om, at dette Spørgsmaal om Forsikring mod Arbejdsløshed skal tages op. Der staar i Motivérne, at Kommissionen er beføjet til at tage det op, men det er jo to forskellige Ting. Det retter sig da efter, om Kommissionen maatte finde det for godt.

Men dertil kommer, at dette Spørgsmaal ikke alene er et Forsikringsspørgsmaal. Det blev ved denné Sags 2den Behandling af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) fremhævet, at der sikkert her i Tinget og i Befolkningen var en ret levende Erkendelse af Nødvendigheden af, at den bestaaende Alderdomsforsørgelseslovgivning burde udvikles og udvides, og navnlig at man maatte se at komme hen til Statspension. Og det ærede Medlem udtalte derfor til Slut, at han gik ud fra, at det Kommissorium, som maatte komme, vilde give tilbørlig Frihed til Anvisning paa, at Hoveddelen af Kommissionens Opgave maatte være at overveje en Revision af den bestaaende Alderdomsforsørgelseslov. Derom findes der heller ikke det allermindste i Lovforslaget, ikke en Gang en Antydning i Motivérne. De tale kun